न पश्यामः। न च तस्य दिवादुर्गं विजानीमः। येन गत्वा प्रहरामः। तदत्रविषये किं युज्यते सन्धिविग्रहयानासनसंश्रयद्वैधीभावानमेकतमस्य क्रियमाणस्य। तद्विचार्य शीघ्रं कथयन्तु भवन्तः। अथ ते प्रोचुः। युक्त मभिहितं देवेन यदेष प्रश्नः कृतः। उक्तं च।

अपृष्टेनापि वक्तव्यं सचिवेनात्र किञ्चन। ५
पृष्टेन तु ऋतं पथ्यं वाच्यं च प्रियमप्रियं ॥४॥
यो न पृष्टो हितं ब्रूते परिणामे सुखावहं।
सुमन्त्री प्रियवक्ता च केवलं स रिपुः स्मृतः ॥५॥
तस्मादेकान्तमासाद्य कार्यो मन्त्रो महीपते।
येन तस्य वयं कुर्मो निर्णयं कारणं तथा ॥६॥ १०

अथ स मेघवर्णो ऽन्वयागतानुञ्जीविसञ्जीव्यनुञ्जीविप्रञ्जीविप्रञ्जीविचिर ञ्जीविनाम्नः पञ्चसचिवान् प्रत्येकं प्रष्टुमारब्धः। तदेतेषामादौ तावदु ञ्जीविनं पृष्टवान्। भद्र एवं स्थिते किं मन्यते भवान्। स आह। राजन् बलवता सह विग्रहो न कार्यः। यथा स बलवान् कालप्र हर्त्ता च। उक्तं च यतः। १५

बलीयसे प्रणमतां काले प्रहरतामपि।
सम्पदो नापगच्छन्ति प्रतीपमिव निम्नगाः ॥७॥

तथा च। सत्याढ्यो धार्मिकश्चार्यो भ्रातृसङ्घातवान् बली।
अनेकविजयी चैव सन्धेयः स रिपुर्भवेत् ॥८॥
सन्धिः कार्यो ऽप्यनार्येण विज्ञाय प्राणसंशयं। २०
प्राणैः संरक्षितैः सर्वं यतो भवति रक्षितं ॥९॥

येनानेकयुद्धविजयी स तेन विशेषात् सन्धनीयः। उक्तं च।

अनेकयुद्धविजयी सन्धानं यस्य गच्छति।
तत्प्रभावेन तस्याशु वशं गच्छन्त्यरातयः ॥१०॥
सन्धिमिच्छेत् समेनापि सन्दिग्धो विजयो युधि। २५